Lietas arhīva Nr. A42-01438-23/46
ECLI:LV:ADRJVTN:2023:0904.A420143823.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U

Valmierā 2023. gada 4. septembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Solveiga Pone,

piedaloties /pers. A/,
Madonas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Madonas novada bāriņtiesas pārstāvei /pers. B/,
trešajai personai /pers. C/;

atklātā tiesas sēdē, izmantojot *Microsoft Teams* videokonferenču rīku, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Madonas novada bāriņtiesas 2023. gada 21. februāra lēmuma Nr. 1.3/24 „Par nodokļa atvieglojumu piemērošanu /pers. A/" atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru nolemts nepārtraukt iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojumu par meitu /pers. D/ piemērošanu mātei /pers. C/,

konstatēja

[1] Pieteicējs /pers. A/ un trešā persona /pers. C/ ir bērnu /pers. E/, dzimušas /datums/, /pers. D/, dzimušas /datums/, un /pers. F/, dzimuša /datums/, vecāki. Pēc pieteicēja un trešās personas laulības šķiršanas 2021. gadā saskaņā ar noslēgto vienošanos bērnu aizgādību īsteno kopīgi. Meitas pēc pilngadības sasniegšanas turpina izglītības iegūšanu.

Pieteicējs 2023. gada 25. janvārī vērsies Madonas novada bāriņtiesā (turpmāk – Bāriņtiesa), lūdzot piemērot viņam iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojumu (turpmāk – nodokļa atvieglojums) par nepilngadīgo dēlu /pers. F/ un pilngadīgajām meitām /pers. D/ un /pers. E/.

Izskatot pieteicēja iesniegumu, Bāriņtiesa secinājusi, ka /pers. E/ ir reģistrējusies kā darba ņēmējs un līdz ar to neviens no vecākiem par viņu nevar saņemt nodokļu atvieglojumus. Ņemot vērā minēto, ar Bāriņtiesas 2023. gada 21. februāra lēmumu Nr. 1.3/24 „Par nodokļa atvieglojumu piemērošanu /pers. A/" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts nepārtraukt nodokļa atvieglojumu par nepilngadīgo dēlu /pers. F/ un nepilngadīgo meitu /pers. D/ piemērošanu trešajai personai.

Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam daļā, ar kuru nolemts nepārtraukt nodokļa atvieglojumu par meitu /pers. D/ piemērošanu trešajai personai, pieteicējs vērsies tiesā, lūdzot izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējam piemērotu nodokļa atvieglojumu par bērna /pers. D/ uzturēšanu.

Bāriņtiesa 2023. gada 22. augustā informēja tiesu par to, ka /pers. D/ ir reģistrējusies kā darba ņēmējs.

Ņemot vērā minēto un uzklausot pieteicēja viedokli, pieteicēja prasījums precizēts par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru nolemts nepārtraukt nodokļa atvieglojumu par meitu /pers. D/ piemērošanu trešajai personai.

[2] Pieteicējs vērsies ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar apstākli, ka bērni dzīvo pie trešās personas, kura faktiski īsteno ikdienas aprūpi un uzraudzību, lai gan Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) 2022. gada 27. maija spriedumā lietā Nr. SKA-727/2022 ir norādījis, ka nav pareizi vadīties tikai pēc principa – pie kura vecāka bērns dzīvo un kurš īsteno bērna aprūpi, tam arī piemēro nodokļa atvieglojumu, jo šāda veidā nav sasniedzams nodokļu atvieglojuma mērķis – nodrošināt, ka vecāka rīcībā paliek vairāk naudas līdzekļu, ko izmantot bērna uzturēšanai un bērna vajadzību apmierināšanai.

[2.2] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nav vērtēti citi apstākļi un iegūta visa lietas izskatīšanai nepieciešamā informācija, tādejādi neievērojot Administratīvā procesa likuma 59. panta pirmajā un otrajā daļā noteikto. Vienlaikus, nepareizi interpretējot judikatūras atziņas, nepareizi piemērots likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta pirmās daļas 1. punkta un $3.^2$ punkta noteikumi.

[3] Bāriņtiesa rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem un turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Lietas apstākļi vērtēti kopsakarā, secinot ne tikai to, ka meita /pers. D/ dzīvo pie trešās personas, bet arī to, ka trešā persona ir tā, kas faktiski īsteno meitas aprūpi un apmaksā visus ar to saistītos izdevumus, bet pieteicējs meitas aprūpē neiesaistās vispār, maksā tikai uzturlīdzekļus. Izskatāmajā gadījumā nav konstatējams, ka būtu kādi apstākļi, kas pamatotu atkāpšanos no šāda secinājuma - ka nodokļu atvieglojumu piemērošana pieteicējam, kurš ikdienā meitas aprūpē finansiāli neiesaistās, dotu kādu labumu meitai un ka tas būtu meitas labākajās interesēs.

[3.2] Bāriņtiesai nebija pamata iegūt vēl papildu pierādījumus, jo no lietā esošajiem materiāliem jau bija objektīvi skaidrs, ka pieteicējs nekādi neiesaistās meitas uzturēšanā. Šādu aprēķinu veikšana un salīdzināšana būtu pamatota, ja būtu konstatējams, ka pieteicējs sniedz meitai kādu finansiālu palīdzību vai būtu kādi papildu apstākļi (piemēram, ka trešajai personai vispār nebūtu ienākumu). Turklāt Bāriņtiesas sēdē pieteicējs nepaskaidroja, kāpēc nodokļa atvieglojums par meitu /pers. D/ būtu piešķirams tieši viņam, nevis trešajai personai. Pieteicējs nenorādīja ne uz vienu faktu, kas apliecinātu, ka pastāv tāda situācija, ka, neskatoties uz to, ka meita dzīvo pie trešās personas, tieši pieteicējam būtu lielāki izdevumi par meitas uzturēšanu

(piemēram, ka viņš apmaksātu visus izdevumus u.tml.). Ņemot vērā, ka pieteicējs līdz šim finansiāli nav iesaistījies bērnu uzturēšanā (izņemot uzturlīdzekļu maksājumus), Bāriņtiesai nav nekāda tiesiska pamata paļauties uz pieteicēja apgalvojumu, ka gadījumā, ja nodokļa atvieglojumi tiktu piemēroti viņam, viņš papildu iegūtos līdzekļus novirzītu bērnu aprūpei.

[3.3] Pārsūdzētais lēmums pieņemts, prioritāri nodrošinot bērna interešu un tiesību aizsardzību. Nodokļa atvieglojums piemērots trešajai personai, kura nodrošina bērna aprūpi, uzturēšanu (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības nodrošināšana), bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu ikdienā, tādējādi palielinot iespējas vairāk naudas līdzekļu novirzīt meitas vajadzību nodrošināšanai. Šāds lēmums viennozīmīgi atbilst bērna vislabākajām interesēm, jo palielina ģimenes labklājību.

[4] Trešā persona rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] No Senāta judikatūras izriet, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta 3.^{2} daļā minētā nodokļa atvieglojuma par bērnu piešķiršanas mērķis ir nodrošināt, ka vecāka rīcībā paliek vairāk naudas līdzekļu, ko izmantot bērna uzturēšanai un bērna vajadzību apmierināšanai. Atvieglojuma patiesais saņēmējs ir bērns, tāpēc šādi iegūtie naudas līdzekļi ir novirzāmi bērna vajadzībām, nevis vecāka materiālā stāvokļa uzlabošanai.

Ņemot vērā to, ka pieteicējs finansiāli neiesaistās bērnu uzturēšanā un atbalstīšanā, bet maksā bērniem tikai valstī noteiktos uzturlīdzekļus minimālajā apmērā un arī tie piedzenami tiesas ceļā, nodokļa atvieglojums ir paredzēts pieteicēja materiālā stāvokļa uzlabošanai, nevis bērnu uzturēšanai un viņu vajadzību apmierināšanai.

[4.2] Trešā persona uzskata, ka konkrētajā gadījumā būtu piemērojama Senāta 2022. gada 27. maija spriedumā lietā Nr. SKA-727/2022 paustās atziņas.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā norādītos argumentus.

Tiesas sēdē atbildētājas Madonas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Bāriņtiesas pārstāve pieteicēja pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

Trešā persona tiesas sēdē norādīja, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteicēja pieteikums ir noraidāms, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumā sniegtajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Nodokļa atvieglojumu piešķiršana ir regulēta likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. pantā.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta pirmās daļas 1. punkta „a" un „b" apakšpunktā ir paredzēti nodokļa atvieglojumi par apgādībā esošu nepilngadīgu bērnu, kā arī par bērnu, kamēr viņš turpina vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iegūšanu, bet ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai.

Laikā, kad pieteicējs domstarpību izšķiršanai vērsās Bāriņtiesā, /pers. D/ bija sasniegusi pilngadību, taču turpināja iegūt izglītību, par ko lietā nav strīda. Tādējādi par bērna /pers. D/ uzturēšanu saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta pirmās daļas 1. punkta „b" apakšpunktu bija piešķirami nodokļa atvieglojumi.

Lietā ir strīds par to, kuram no bērna /pers. D/ vecākiem - pieteicējam vai trešajai personai lietā – ir piemērojami nodokļa atvieglojumi par bērnu.

[8] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta 3.^{2} daļā noteikts, ka atvieglojumu par nepilngadīga bērna uzturēšanu piemēro tam nodokļa maksātājam, kuram uz vecāku vienošanās vai tiesas nolēmuma pamata ir nodibināta viena vecāka atsevišķa aizgādība. Ja vecāki kopīgi īsteno aizgādību un savstarpēji nevar vienoties par to, kuram no viņiem pienākas atvieglojums par apgādībā esošu personu, atvieglojumu par apgādībā esošu personu piemēro tam nodokļu maksātājam – vecākam, kurš norādīts bāriņtiesas lēmuma par vecāku domstarpību izšķiršanu rezolutīvajā daļā.

Tādējādi atbilstoši minētajās tiesību normās noteiktajam nodokļa atvieglojumi par nepilngadīgu bērnu paredzēti vienam no bērna apgādniekiem. Bet vecāku domstarpību gadījumā saskaņā ar Bāriņtiesu likuma 19. panta otro daļu lēmums par to, kuram no vecākiem piešķirams minētais atvieglojums, ir jāpieņem bāriņtiesai.

[9] Vērtējot, kuram no bērna vecākiem būtu piešķirams nodokļa atvieglojums, ir jāņem vērā, ka ikvienam nodokļa atvieglojumam ir konkrēts mērķis un nozīme.

Kā skaidrojusi nodokļu politikas veidotāja - Finanšu ministrija -, par nodokļu atvieglojumu var uzskatīt jebkuras novirzes no attiecīgās valsts likumos noteiktā vispārējā nodokļu režīma, kas kādam nodokļu maksātājam vai maksātāju grupai paredz nodokļa sloga samazinājumu vai izdevīgāku nodokļa nomaksas kārtību, vadoties pēc kritērija, ka nodokļu maksātājs vai to grupa atbilst nodokļu likumā noteiktai pazīmei (ienākumu apmērs, ģimenes stāvoklis, saimnieciskās darbības veids, reģions u.tml.). Nodokļu atvieglojumu ieviešanas mērķis citstarp var būt kā atbalsts konkrētām mājsaimniecību grupām, nodokļu atvieglojumu rezultātā iedzīvotāju rīcībā palikušo līdzekļu izmantošana noteikto mērķu sasniegšanai u. c. (*https://tap.mk.gov.lv/doc/2021_04/FMZIN_301220_NAIZV.1359.DOCX*).

Nodokļa atvieglojuma par bērnu piešķiršanas mērķis ir nodrošināt, ka vecāka (ģimenes) rīcībā paliek vairāk naudas līdzekļu, ko izmantot bērna uzturēšanai un bērna vajadzību apmierināšanai. Līdz ar to šā nodokļa atvieglojuma patiesais saņēmējs ir bērns, nevis vecāks, kuram tiek piešķirts šis atvieglojums, tāpēc šā atvieglojuma rezultātā iegūtie naudas līdzekļi ir novirzāmi bērna vajadzībām, nevis vecāka materiālā stāvokļa uzlabošanai.

Tāpēc, lemjot par nodokļa atvieglojuma piešķiršanu, ir jārīkojas bērna vislabākajās interesēs un jānoskaidro, kurš no vecākiem nodokļa atvieglojuma rezultātā iegūtos līdzekļus visefektīvāk izmantos bērna vajadzību nodrošināšanai (*Senāta 2022. gada 27. maija sprieduma lietā Nr. SKA-727/2022 7. punkts*).

Apstāklis, ka vienam no vecākiem ir lielāki ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamie ienākumi un ka, piemērojot nodokļa atvieglojumu, šī vecāka rīcībā paliks vairāk naudas līdzekļu, ir viens no apstākļiem, kas varētu tikt vērtēts, lemjot par nodokļa atvieglojuma piešķiršanu, taču šis nav izšķirošais kritērijs. Jo būtiskais izvērtējamais kritērijs ir, kā šie nodokļa atvieglojuma rezultātā iegūtie līdzekļi efektīvāk varētu tikt izmantoti bērna vajadzību nodrošināšanai.

[10] Atbilstoši Civillikuma 178. pantam kopā dzīvojoši vecāki aizgādību īsteno kopīgi. Ja vecāki dzīvo šķirti, vecāku kopīga aizgādība turpinās.

Bērna aprūpi un uzraudzību īsteno tas no vecākiem, pie kura bērns dzīvo. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 179. pantu vecāku pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Tātad atbilstoši minētajām tiesību normām arī tad, ja vecāki dzīvo šķirti, vecāku kopīga aizgādība turpinās, un vecākam, ar kuru bērns nedzīvo ikdienā, joprojām ir tiesības un arī pienākums rūpēties par bērnu, taču bērna aprūpi un uzraudzību īsteno tas vecāks, pie kura bērns dzīvo.

Tādēļ apstāklis, ka bērns ikdienā dzīvo pie viena no vecākiem, nevar būt izšķirošs nodokļa atvieglojuma piešķiršanai tieši šim vecākam, ja abi vecāki vienlīdz rūpējas par bērnu.

[11] Bāriņtiesa konstatējusi, ka visi trīs bērni atrodas trešās personas aprūpē un uzraudzībā, bērnu ikdienas aprūpi un uzraudzību īsteno trešā persona. Pieteicējs uzturlīdzekļus maksā labprātīgi par dēlu /pers. F/. Par /pers. D/ uzturlīdzekļus pieteicējs maksā pēc Uzturlīdzekļu garantijas fonda iesaistīšanās, bet par /pers. E/ – pēc tiesas sprieduma pieņemšanas. Vecākiem dzīvojot šķirti, papildus materiālu vai finansiālu atbalstu pieteicējs trešajai personai un bērniem nav sniedzis, par ko lietā nav strīda.

Trešā persona 2023. gada 15. februāra sarunā ar Bāriņtiesas locekli informējusi, ka meitas uzturlīdzekļus no pieteicēja panākušas caur tiesu un Uzturlīdzekļu garantijas fondu, bērniem neko papildus nav maksājis, kā arī nav sniedzis cita veida materiālu atbalstu, tostarp arī nav sniedzis atbalstu dēlam medikamentu iegādei (*2023. gada 15. februāra protokols, lietas 25. lapa*).

Meita /pers. D/ 2023. gada 16. februāra sarunā ar Bāriņtiesas locekli informējusi, ka ar pieteicēju nav nekādas attiecības, tēvam nerūp meitas veselības stāvoklis. Pieteicējs materiāli, tostarp finansiāli, nav atbalstījis meitu /pers. D/, uzturlīdzekļus sācis maksāt tikai pēc /pers. D/ vēršanās Uzturlīdzekļu garantijas fondā. /pers. D/ aprūpi, tostarp veselības aprūpi, audzināšanu, kā arī sporta aktivitātes nodrošina trešā persona (*2023. gada 16. februāra protokols, lietas 26. lapa*).

Meita /pers. E/ 2023. gada 16. februāra sarunā ar Bāriņtiesas locekli informējusi, ka kopš studiju uzsākšanas pieteicējs ne reizi nav piedāvājis palīdzību studiju maksas samaksai. Pieteicējs esot solījis atbalstīt ar skolai nepieciešamo materiālu iegādi, taču solījumu nav pildījis. Pieteicējs nav sniedzis arī atbalstu veselības aprūpē. Trešā persona esot tā, kura vienmēr ir atbalstījusi, uzturējusi, par visu maksājusi. Tādēļ /pers. E/ 2022. gada 13. septembrī iesniegusi prasību tiesā par uzturlīdzekļu piedziņu no tēva.

Vidzemes rajona tiesa ar 2022. gada 28. decembra spriedumu civillietā Nr. C71336022 daļēji apmierinājusi /pers. E/ prasībā pret pieteicēju par uzturlīdzekļu piedziņu, piedzenot no pieteicēja par labu /pers. E/ uzturlīdzekļus 75 *euro* mēnesī (*lietas 31.-34. lapa*).

No Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2022. gada 20. oktobra lēmuma Nr. 1-8/109214-12213 konstatējams, ka /pers. D/ ir vērsusies Uzturlīdzekļu garantiju fondā ar iesniegumu par uzturlīdzekļu izmaksu savam uzturam pieteicēja vietā, bet Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācija ir aicinājusi pieteicēju iesniegt pierādījumus par uzturlīdzekļu maksājumiem /pers. G/ (*lietas 43.-44. lapa*).

[12] No aplūkotajiem pierādījumiem, kā arī lietā iesniegtajiem pieteicēja bankas konta pārskatiem (*lietas 95 .- 100. lapa*) konstatējams, ka kopš pieteicēja un trešās personas laulības šķiršanas, kaut arī vecāki ir vienojušies par kopēju bērnu aizgādību, pieteicējs meitu aizgādības pienākumus labprātīgi pēc savas iniciatīvas nav pildījis, proti, pieteicējs nav piedalījies meitu, tostarp /pers. D/, aprūpē. Saskaņā ar Civillikuma 177. panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam). /pers. D/ uzturēšanā pieteicējs ir iesaistījies tikai pēc tam, kad /pers. D/ bija vērsusies Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijā.

Pieteicējs nav iesniedzis lietā pierādījumus, kas liecinātu par pieteicēja līdzdalību /pers. D/ aprūpē papildus uzturlīdzekļu maksājumiem Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2. apakšpunktā noteiktajā minimālajā apmērā.

Pieteicējs nav paudis un apliecinājis savu nodomu un gatavību sniegt meitai /pers. D/ materiālu atbalstu nodokļa atlaides piešķiršanas gadījumā. Proti, 2023. gada 21. februāra Bāriņtiesas sēdē jautāts par nodokļa atvieglojumu izlietojumu to piešķiršanas gadījumā pieteicējs paskaidrojis, ka „tos izmantotu, lai biežāk aizbrauktu pie dēla, apmeklētu kopā kādu pasākumu vai sarīkotu dēlam izklaides, aizietu uz kafejnīcu, ja bijusī sieva ļautu tikties ar dēlu". Tādējādi arī no paša pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem bāriņtiesas sēdē izriet, ka faktiskais pieteicēja mērķis, lūdzot noteikt nodokļa atvieglojumus, nav šo naudas līdzekļu novirzīšana meitas /pers. D/ uzturēšanai.

Papildus norādāms, ka saskaņā ar Civillikuma 181. panta otro daļu katram vecākam ir pienākums un tiesības uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus ar bērnu. Šis noteikums piemērojams arī tad, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Tādēļ personisko attiecību un tiešu kontaktu uzturēšana ar bērnu ir šķirti no ģimenes dzīvojoša vecāka pienākums, tādēļ naudas līdzekļu novirzīšana šā pienākuma pildīšanai neatbilst nodokļa atlaides piešķiršanas mērķim, kas, kā norādīts šā sprieduma 9. punktā, ir bērna uzturēšanas un bērna vajadzību apmierināšana.

Apkopojot minēto, tiesa atzīst par pamatotu Bāriņtiesas secinājumu, ka izskatāmajā gadījumā neatkarīgi no katra vecāka ienākumu apjoma nodokļa atvieglojuma rezultātā iegūtos līdzekļus efektīvāk bērna /pers. D/ vajadzību nodrošināšanai izmantos trešā persona, nevis pieteicējs.

[13] Pieteicēja argumentu, ka Bāriņtiesa nav ieguvusi informāciju lietā, lai spētu pieņemt objektīvu lēmumu, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 59. panta pirmās daļas prasības, tiesa noraida kā nepamatotu.

Administratīvā procesa likuma 59. panta pirmajā daļā noteikts, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu.

No lietas materiāliem konstatējams, ka, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, Bāriņtiesa bija informēta par pieteicēja un trešās personas ienākumu apjomu. Proti, Bāriņtiesas rīcībā bija Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 28. decembra spriedums (pilns spriedums pasludināts 2023. gada 30. janvārī, stājies spēkā 2023. gada 20. februārī), kas minēts pārsūdzētajā lēmumā un kura 12.2.1. apakšpunktā ir ietverta informācija par trešās personas ienākumiem, bet 12.2.2. apakšpunktā – par pieteicēja ienākumiem. Tādēļ tiesai nav šaubu par to, ka Bāriņtiesa šo informāciju ir vērtējusi, taču pārsūdzētajā lēmumā nav atspoguļojusi pieteicēja un trešās personas ienākumu apjoma salīdzinošu izvērtējumu, jo izskatāmajā gadījumā šim apstāklim nav ietekmējošas nozīmes. Kā norādīts šā sprieduma 9. punktā, izšķirot vecāku domstarpības par nodokļu atvieglojuma piešķiršanu, būtiskais vērtējamais apstāklis ir nevis vecāku ienākumu apjoms, bet gan atvieglojuma rezultātā iegūto līdzekļu efektīvākā izmantošanas iespēja bērna vajadzību nodrošināšanai. Konstatējot faktu, ka pieteicējs, dzīvojot šķirti no ģimenes, papildus uzturlīdzekļu to minimālajā apmērā maksājumiem nav piedalījies /pers. D/ aprūpē, vecāku ienākuma apmēra salīdzināšana lietā nebija lietderīga.

[14] Apkopojot minēto un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa atzīst, ka Bāriņtiesa, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nav pārkāpusi procesuālo vai materiālo tiesību normu prasības. Bāriņtiesa likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 13. panta pirmās daļas $3.^2$ punktu ir piemērojusi pareizi un atbilstoši Senāta sniegtajai interpretācijai.

Tādēļ pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Madonas novada bāriņtiesas 2023. gada 21. februāra lēmuma Nr. 1.3/24 „Par nodokļa atvieglojumu piemērošanu /pers. A/" atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru nolemts nepārtraukt iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojumu par meitu /pers. D/ piemērošanu mātei /pers. C/.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese S. Pone